



# LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

**CADA NÚMERO 5 CENTIMS PER TOT ESPANYA**  
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR  
*(Antiga casa I. López Bernagosi)*

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITG., NÚM. 20, BOTIGA  
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:  
Fòra de Barcelona, cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50.—EXTRANGER, 2'50

## L'ALOMAR, ARQUITECTE

(Resum de la conferència del diumenge passat)



—Aquí teniu, ciutadans, el planol del nou edifici. A vosaltres us toca ara comensar l'obra y portarla, ab bona voluntat, a felis terme.

### LA SETMANA

**A** CABARAN per tenir raó els que creuen que lo que actualment s'està representant a les Corts ab la discussió del projecte de servei militar obligatori no es res més que una comedia?

Els dies passen y la nova llei, encallada al Senat, sembla topar ab resistencies desconegudes. Moltes reunions de la Comissió, moltes entrevistes de personatges interessats en l'assumpte, però el projecte no avansa un pas.

¿Es que'ls pares graves de la patria tenen interès, per tals o quals motius, en que l'actual

projecte no s'aprovi y, com tants altres que l'han precedit, se quedi olvidat en els arxius del seu palau? ¿Es, al contrari, el Govern el que, veientse venir la pedregada, trobantse sense quartels pera albergar al nous soldats ni armament pera tan gran exèrcit, procura, com qui no fa res, entretenir la discussió a fi de re-

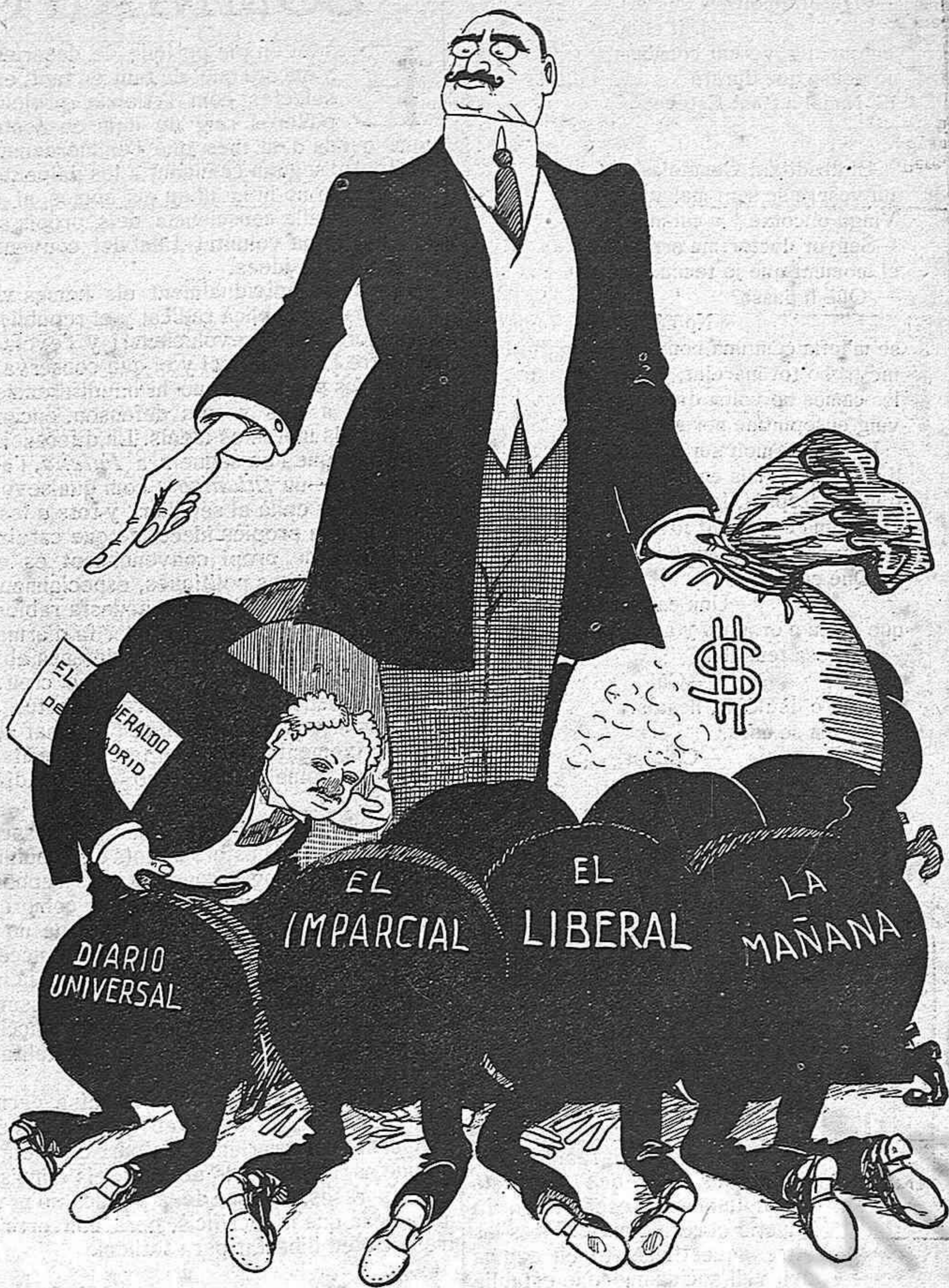
tardar tot lo possible l'aparició d'un conflicte que considera insoluble?

Tot es cosa que pot ser. Dies enrera el senyor Canalejas, conversant ab els periodistes, deia que ell s'avindria a dividir el projecte en dues parts, aprovant, *per ara*, no més la militar y deixant *pera la próxima temporada* parla-





**El secret del exit**



Coro de rotatius:

—Ningú com en Canalejas...  
 ¡Quin talent, quin talent t'el!  
 ¡Aquell cervell, aquell llavi!...  
 ¡Tot, tot, tot, tot ho fa bel!

**A la porta del despaig de don Alacandro**



—¿Veieu? Tots aquets, pera poderhi enraonar, li han demanat número.  
 —Bel... Ara, el número, l'hi demanen... Un altre dia potser l'hi pendran.

com, per exemple, mossén Pollastre, que ab el qüento de fer una iglesia s'edificà, pera'l seu regalo, una fortuneta de cent mil duros; aquí, ont abunden els cataplasmes en forma de persona que escriuen cartes a un Sant Josep o especialista, pera que'ls seus marits no criin... tocino, o pera que'ls fassi treura la grossa de Nadal, som capassos de demostrar, no lo de les verges y les bombes, sino hasta que en Maura es el mateix Pare Etern, y en Cierva un angelet d'aquells que, ab les galtes inflades toquen la trompeta. Si lo de les 50.000 de l'ala va de serio, ja veig com aquesta

munió de misses volen cap a la caixa de Sant Pere. En Pep Sastre, que coneix el panyo, dirà que, efectivament no ha passat res, y, com que ell es infalible... granota fica't al cove.  
 Sí, mister, si... nosaltres tenim aquet natural.  
**Bombons de canonge.**  
 Ja sabia que, entre'l farreg de sarrions de carbó que, per la gracia del Totpoderós, disfrutem els espanyols, n'hi havia de més enjogassats y provocatius que'l legendari Xato

del carrer Vermell, però mai hauria pensat que'ls elastics sicaliptics de la gent negra fossin tan llargs com els que tragina el famós canonge Cortiella. A la cuenta aqueix salau té hechures de maleta y aprofita el tipo fent la competencia a Cupido; es dir que per allà ont passa aqueix tuno, ab la teula de gairell, si hi ha femelles passen desgracies, perquè la seva mirada té més poder que les acreditades pastilles «Hércules». Fins aquí no hi ha res de particular, perquè'ls canons no ho diuen que un canonge no pugui semblarse ab don Juan Tenorio, o ab en Mir y Miró; lo imperdonable de l'ensotanat de marres es que, a més de ferir els cors de les dones, s'entreté regalant estampes, bombons, y alguna altra llepolia que porta amagada sota el manteu, a nenes menors d'edat.

¡Vaya, aquesta sí que es bona!  
 ¡Quins exemples més poc bons!  
 Si vol regalar bombons  
 que'ls dongui a la majordona.

**Salta borni... que hi ha un rec.**

Un pagès d'un poblet de la provincia d'Almeria, que entrà en una iglesia pera fer un descarrec de conciencia, va trobarse de nassos ab l'espectacle més espatarrant y més impensat pera aquesta bona gent que encara creu que'ls capellans no més mengen sopa d'all y bledes sufregides. Va trobarse, —pobre home!— de frente ab un gori-gori que, en calsetets, y la sotana arremangada, ballava un garrotin junt ab una beata revinguda y de formes incendiaries; però no un garrotin dels que balla la gitana Dora, sino de la manera recargolada que saben ballarlo els capellans forts de... munyeca y les beates que'ls agrada la carn d'olla de rectoria. Fou una escena verament heroica; el pagès, fet un enza, pensant que somniava; la beata, procurant tapar... les apariencies, y el sotana, desant els ornaments sagrats. El sainete acabà a garrotada seca; es dir que al mossèn varen ròmpreli les oracions y... les costelles.

Resultat: un pagès que anava pera descarregar pecats y va alleugerirse d'un bocoi de xarop de vara. ¡Ditxosos pecats...! be'n porten, de desgracies!

EL PARE CROSPIS



AN mateix, té bastant mal genit el magnific senyor Lerroux.  
 Perquè'l nostre diputat Carner va aludir en el Congrés a la desastrosa gestió de la majoria de l'Ajuntament barceloní, com si l'hagués picat un escorsó, va aixecarse l'home tot indignat, y vinga parlar d'insidias y calumnias, y vinga treure tot el repertori que, per aquets casos, té sempre a punt l'insigne caudillo.

Però ¿què dimontri li passa al redentor del pueblo? ¿Que té quia de palla, que s'encén?

El podrà ser molt espavilat, però, francament, això de que perquè un diputat republicà parla a Madrid dels guixos de Barcelona s'arribi a enfadar tant, no aumenta gaire la seva fama de pilot expert y dona molt que pensar... a les persones que encara pensen.

**Telegrama de Madrid:**

«Ha acabat d'una manera bastant violenta l'entrevista que'ls sucrrers han celebrat ab el senyor Cobián.»

Y això que's tractava dels fabricants d'una cosa tan dolça com el sucre...

¡Calculin que succeirà el dia que'l ministre d'Hisenda hagi d'avistarse ab els saliners, ab els productors de pebre o ab els comerciants de bitxos!...

El tros més gros que d'ell deurà quedar serà la cartera.

Al suposat agressor del senyor La Cierva va trobarseli a la butxaca un paperet, aont hi havia, escrita ab llapis, aquesta extranya fórmula:

«Odio a M. y a C.»  
 Segons alguns diaris madrilenys, aquestes lletres volen dir, senzillament:  
 Odio a Maura y a Cierva.  
 ¿Com ho saben ells això?  
 ¿Per què no han de voler dir: Odio a Moret y a Canalejas?»

Vida austera.  
 Diumenge passat, el bisbe doctor Laguarda va obsequiar al Nunci ab un suculent banquet.  
 Un xeflis al Nunci?  
 Mal fet.  
 Perquè ara Monsenyor Vico ho anirà xerrant per tot arreu...  
 Per alguna cosa és Nunci!

Ja volia dir jo!  
 El Govern nega rodonament que hagués pensat mai en enviar al senyor Piña d'embaixador a Roma.  
 La veritat es que nosaltres sempre'ns haviem resistit a creureho.  
 De Pines, al Vaticà, no es capàs d'enviarnhi cap, en Canalejas.  
 Més aviat un pinyó, pera partirse'l amistosament ab en Merry del Val.

Telegrames de Roma donen compte de que Pius X està mal de la gota.

«De gota en gota s'omple la bota», diu la dita.

Però el Papa-Sastre deu pensar, llastimosament:

—De gota en gota vaig agotant les forses...  
 Sòrt que, de tant en tant, entre gota y gota, s'hi deu barrejar un rajolinet de Lachrima Christi, que es el vi que gasten al Vaticà pera dir missa.

A l'arribar de Sant Petersburg, el senyor Stakhovitch, ex-diputat de la Duma, lo primer que va fer fou entrevistarse ab en Cambó.

Y lo bo es que l'ilustre sardanista sembla que no n'ha fet gaire cas.

Stakhovitch?... Un rus?  
 Se li presentés al regidor Figueres aquesta ganga!

Aquet sí que's quedaria ab el rus..., pera passar calentonet l'hivern.



Entre dos gomosets de catorze anys:  
 —Tu no has tingut encara la ditxa de fer petons a cap noia?

—Una vegada, recordo haver besat una capa de mangre, y, a sota, m sembla que hi havia la meva cosina.

Una senyora porta una rosquilla pels nens de la seva germana.

Al cap d'un rato pregunta al més grandet.

—Ja has sigut ben generós ab el teu germà? Ja li has donat el tros més gros?

El xavalet, tranquilament.  
 —No, tieta... L'hi he donada tota an ell, y li he dit que fos ell, el generós.



Cavallers: J. C.: Es molt diluida y molt desencaxada.—M. R.: Si hi cab, no hi haurà inconvenient.—J. G.: Lo mateix li dic a vostè.—A. M.: En la seva s'hi tracten coses delicades que no poden llensarse a la publicitat sense proves irrefutables. Apart d'això, la carta llargueja una mica massa.—Eudald Sala: No estan del tot malament.—C. B. Guetbo: Els versos que m'envia no donen a entendre sino una gran dosis de bona voluntat.—J. M. de G.: Aprofitarem el primer. Dels altres, els uns pequen d'ignoscentons y els altres tenen una forma una mica massa liberal.—J. M. Sureda (a) Andarín: Utilisarem la targeta, que es lo unic aprofitable.—M. Sala E.: La forma es acceptable, però les idees tanquen molt poca novetat... Veurem...—J. Dubé (a) Caliro: El darrer es el que m'agrada més.—R. P.: Adoleix de falta d'arguments, y això no s'acabarà mai.—Manelet F. de Reus: Quan tinguem datos veridics, ja'n parlarem pel nostre compte.—Toribio: Si'ns sobra espai, ab molt gust.—J. V. C.: El seu treball es més propi pera una revista teosòfica que pera un setmanari satíric com el nostre. No obstant, gracies per la bona intenció.

**NEGACIONS Y AFIRMACIONES DEL CATALANISME**

CONFERENCIA donada per  
**EN GABRIEL ALOMAR**  
 en el teatre Circo Barcelonés el diumenge passat, dia 4 de Desembre  
**Preu: 10 centims**  
 Pera'ls corresponsals y Centres Republicans, cada 30 exemplars, **2 pessetes**

**AVIS**  
 Sortirà aviat  
**L'Almanac de La Campana de Gracia**  
 pera 1911

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, Olin, 8  
 Tinta Ch. Lorilleux y C.ª